

[Else Theill Sørensen]

Så synes jeg heller ikke, det er helt rimeligt, når vi nu får netop så store stakke papirer, at man piller et eller andet ud fra side hundredognogleogfirs i en afgiftsrapport, hvori der intet står om, hvad der er regeringens politik, men hvori der alene udredes og peges på nogle modeller. Det kan godt være, der deri står, at én model kunne være, at man samlede pengene i en pulje og fordelte. Det, at der står det i en udredningsrapport fra et embedsmandsudvalg, er ikke det samme som, at det nu skulle være blevet konservativ energipolitik, og det kan jeg så her bekræfte, at det heller ikke er blevet.

Men hvis der skal lægges miljøafgifter på erhvervslivets energiforbrug, så vil vi meget gerne prøve på at finde en model, så vi ikke kommer til at belaste især de energitunge virksomheder med en sådan afgift. Jeg tror ikke, det er nogen løsning at samle pengene i en pulje og dele dem ud igen. Men en eller anden model må der kunne findes, og jeg kan godt sige med det samme, at hvis hr. Behnke spørger, hvordan modellen skal være, så svarer jeg, at det ved jeg ikke. Men jeg vil også godt gentage, at fordi det er svært, behøver man ikke give op på forhånd.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det skal være til hr. Duetoft. Jeg vil gerne blande mig lidt i diskussionen om, hvorvidt man skal gå foran eller bagved i denne EF-proces. Det med at gå foran har jo det problem, at vi jo ikke ved, hvor vi skal hen. Til gengæld ved vi noget om, hvilke ganske klare interesser vi fra dansk side skal varetage i den proces. Der er et regulært element af forhandlingstaktik i disse ting.

Derfor er jeg noget skeptisk over for hr. Duetofts forslag eller metode, hvor man går ud fra, at sådan skal alt det dér være. Så må vi sige: Det er at sætte vognen foran hesten.

Jeg synes, at den måde, hvorpå man fra regeringens side forholder sig til spørgsmålet om, hvorvidt vi skal eller ikke skal harmonisere energiafgifter i forbindelse med det indre marked, sådan set er en fornuftig måde. Hvis vi selv synes, det er fornuftigt på nogle punkter at modificere vores system, jamen så er det jo fornuftigt af samme grund, og hvis vi ikke vil, jamen så har vi altså snor i den sag, fordi det ikke formelt set er en del af det, vi er forpligtet til nu, hvad angår det indre marked.

I øvrigt er udviklingen sådan, som hr. Svend Erik Hovmand har beskrevet. Jeg synes, det er at gøre problemerne lidt kunstigt store, fordi det er en praktisk dansk interessevaretagelse, der er brug for dér.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Én ting vil jeg medgive fru Else Theill Sørensen: Det materiale, som Energiudvalgets medlemmer er blevet beriget med forud for denne debat, er meget omfattende. Og det er selvfølgelig altid fristende at gå op og sige, hvis man henviser til et eller andet, at det er ikke det, debatten drejer sig om.

Men der er altså i redegørelse nr. R 15 og redegørelse nr. R 11, som er de to ting, der er besluttet er på dagsordenen, mange steder, hvor det bliver beskrevet, at energiafgifterne må erstattes af nogle miljøafgifter, så der er en større sammenhæng mellem et energiråstofs anvendelse og pris og så, hvor stor en miljøskaade man påstår det pågældende råstof volder. Så kan jeg som oppositionspolitiker ikke gøre andet end at bruge det materiale, vi har fået udleveret. Og en del af materialet er altså den røde redegørelse. Det kan godt være, det kun er embedsmænd, der har udarbejdet den, men når den er blevet omdelt, så må den også kunne være en del af den debat, der foregår her i dag.

1. januar 1993 vil en familie, der bor i Tinglev, i stedet for at ringe til den lokale olieleverandør i Tinglev kunne ringe til en olieleverandør i Flensburg, og så vil den olieleverandør uhindret kunne køre til Danmark med et læs fyringsolie, hvor familien altså kun betaler for den fyringsolie, man får fyldt i, og ikke som i Danmark betaler for 3 gange så meget fyringsolie, som man får leveret.

Det bliver regeringen nødt til at forholde sig til, og det forstår jeg også godt at man gør i form af, at så er man nødt til at ændre på energiafgifterne.

Men så kan det ikke være rigtigt, at man blot vil erstatte det hele med nogle miljøafgifter, og når man så erkender, at det giver problemer for dansk erhvervsliv, så går man ind og siger, at så må vi lave et eller andet fiddelifut, så vi tilbagefører nogle penge. Hver gang der udbetales 1.000 kr. i offentligt tilskud til en erhvervsvirksomhed, skal der opkræves 1.300 kr. i den anden ende, fordi det koster administration inde i ministerierne.